

ZUPANOVA
MINKA

Povest v verzih

Pa kaj treba tukaj
Vse opisovati,
Kaj, kako so jedli
Tinetovi svati!

Kdo bi le o vinu
Trobil in o mesu;
Pa povejmo ktero
Se o kmečkem plesi:

Da, okrogla godba,
Saj človeka zmoti,
Da peta se gibčnost
In života loti.

Najpoprej se dvigne
Mati starašinka,
Saj ne da pri mizi
Godba jej počinka.

Prve ga za roko
Deda starašino,
In res izza mize
Plazi jerhovino.

Vro starašina
V ples se razkorača,
Brhka i okrogla
Mati se obrača.

Hčerice in sinčki
Njima se smejiyo,
Če, kako naš ata
Z mamo se vrtijo.

Pa se zavrtje še
Dva in trije pari,
Kot na vsaki svatbi
Po navadi stari.

Vse so že zagodli
Godci, kar jih znajo
In že v drugo tretje
Iste spet igrajo.

Polke, čardaš, valčke,
Škotsko in mazurke,
Svatje pa vrte se,
Brijejo si burke.

Smešno pač je zreti,
Kadar gospodinje
Robero z možaki
Na okrog stopinje.

Meno je na taki
Biti ženinini,
Dvajset let dogodbe
Ti vrše v spomini.

Ker je tu prijetno,
Čuda ni, da selo
Radovednost pase.
Tu pri svatih celo.

Polna peč otork je,
In pri starčku starček,
Peč nocoj je v kotu
Kakor kak altarček.

Tudi so ob mraku
Fantje prihiteli,
Da bi kako lepo
Tinetu zapeli.

Saj zastoj ne bodo:
Plačo je pripravil,
Sodček vina Tine
Ven jim je postavil.

Pa so pesmi peli,
Pa so vino pili,
Drug za drugim v hišo
Plesat so hodili.

Tinetovo svatbo
Fantje v Kurjem seli
Pomnilo jo bodo,
Kar bodo živeli.

Ta večer, ko v vasi
Vse je le veselo,
Pa je neko bitje
Grozno bol trpelo.

Minka pri Puranu
Zgoda spet se spravi,
Pa ne pride spanje,
Čudno vre po glavi.

V prsih pa jej srce
Tolče in se širi,
Begajo čim dalje
Hujši jo nemiri.

In ta 'cigu migu',
In pa to piskanje,
In ta vrisk in petje
Je za Minko klanje.

Celo noč nič Minka
Ne zapre očesa,
Tu pri njej je peklo,
Tam — so pa nebasa.

Pa napoči jutro,
Zunaj več ni vrišča,
Minka se napravi,
Zleze dol z ležišča.

Pa se vstopi k oknu,
Gleda do sosed: —
Oh! sramota grozna!
Reva kaj zagleda? —

To so res poredni
Fantje Kurjeselci,
Kakor na planinah
Tihotapski strelci.

Dedca so zvršili
Iz polen in slame,
Dolgo, črno suknjo
Vrgli mu čez rame.

Lonec je za glavo,
Nemško pokrivalo,
In na dolgih nogah
Svetlo otuvalo.

Na rokah pa svetli,
Beli rokavici,
Čedno belo pismo,
Pa drži v desnici.

V pismu belem to-le

Zahvala

Podpisana se zahvaljujeva vsem, ki so nama naredili na 27. januarja surprise party ob priliki naše 26-letnice poroke. Posebno se morava zahvaliti sestri Antoniji Vrh, ki je že tako dosti za nas naredila. Bog ti plačaj in ravno tako se zahvali njenemu možu in otrokom, ki so nam kupili tako lepo darilo.

Vsem še enkrat hvala. Sestra tudi tebi za darilo in za tako okusne potice in ko si me potegnila, da prideš sama k nam in da pridejo tudi naši dobri prijatelji s teboj.

Štefi, hvala za tako lep in okusen keks. Hvala Joe in Antonijpa Vrh, Joe in Kayti Vrh, Tony in Antoinette Vrh, Joe in Steffi Straus, John in Jennie Grl, Enna Grl, Leopold in Pavli na Boštjančič, Jennie Grahor.

Hvala Jennie za tako lepo darilo! Se enkrat hvala vsem skupaj. Ta dan nama ostane v spominu celo življenje in ob vsaki priliki vam stojimo na strani če bo le mogoče.

Joe in Jennie Kaluza
3567 Sykora Road.

Čitati je bilo,
Ki v jeziku nemškem
To je govorilo:

"Jaz sem nemški Mihel,
Prišel iz Berlina,
Ker me privabila
Tvoja je vršina.

Čul sem, da znaš nemški
Pisati in brati,
Vsakemu gospodu
Čvrst odgovor dati.

Šlišal sem, da tudi
V kuhinji si spretna,
Da umeš oliko
In da si prijetna.

Tudi to sem šlišal,
Da ne maraš kmeta,
Da gospoda išče
Oče tvoj za zeta.

Torej le poglej me:
Jaz sem v črnem 'fraki',
Bolj stojim gosposki,
Kakor Tine v mraki,

In kot fantje drugi
V selu vsi obilni,
Ki si kdaj jih zrla,
Tu pri vas v gostilni.

Torej kar povej mi,
Če me v zakon hočeš,
Ali mi odmačaj,
Ako mene nočeš."

To je završalo,
To je zagromelo,
Vse pod okno k Minki
Zjutraj je privrelo.

To je smeha bilo,
Šal in krohotanja,
Tacega še čula
Hiša ni Puranja.

Splošna pa je sodba
Bila vsega sela:
Prav je! pa naj bila
Tineta bi vzela.

XXI. MINKA PRI POTOKU.

Kaj je bolj begoče
Kakor čas na sveti:

Kdo bi mogel tok mu,
Kdo mu beg pripreti?

Ura ti za uro,
Dan za dnevnem bega,
Teden, mesec, leto
V tamno večnost lega.

V vigradi rode se
Trava in cvetlice,
Pa poletje, jesen
Trga jim glavice.

Ista se v naravi
Vedno javi slika;
Mlademu se staro
Vedno sproti vmika.

Kakor pa v naravi
Vidimo povsodi,
To godi se tudi
Pri človeškem rodi.

Koliko je v letu
Jednem izpremenel!
Fantje so možaki
In dekleta žene.

V letih pa petnajstih
Vas je vsa drugača,
Skoraj, da se vas ti
Več ne zdi domača.

Majhen čas upogne
Stare korenjake,
Majhen čas poraja
Nove ti možake.

Tudi v Kurjem selu
Izpremembe jake
Padle so med žene,
Padle med možake.

Pri Puranu v selu
Matere ni špele,
Stara so jo leta
In skrbi jo vzele.

Pridno Kurjeselci
Mater so kropili
In za dušo njeno
Mnogo so molili.

In pogreb slovesen
Je Puran napravil,
Prav lepo je ženo
Dobro v večnost spravil.

Ljudstva pa je bilo
Dosti pri pogrebi,
Kot zgodi porédko
Kaki se osebi.

Minka, zala Minka
Pa se je solzila,
Ko s sveta najdražje —
Mater je zgubila.

Tudi je pogrebcev
Plakalo prav mnogo,
Ko siroto zrla —
Minko so ubogo.

Ko so mu zagreblili
Ženo, je zaplakal
I Puran, kot dete
Solze je pretakal.

Zdaj doma drugače
Vse je pri Purani,
Vzlasti ker Puran več
Srenji ne župani.

Krmo pač še ima,
Minka bolj jo vodi:
Pa ni več vesela,
Vsa pobita hodi.

Misli, vedno misli
Kdo zna kam v minljivost,
Vedno se na ličih
Bere jej tožljivost.

Tudi ni k Puranu
Gostov več v gostilno,
Malokdo še pride,
Ne kot prej obilno.

Temu se čuditi
Ni kako Bog vedi,
Ker je zdaj i krma
V selu pri sosedih.

Tine zdaj župani
In gostilno ima,
Kar jo je napravil,
Zdaj bo šesta zima.

Dobro sam se vede
In prav dobro toči,
Ker poštenje vlada
V Tinetovi koči.

Cilka skrbna žena,
Ljubi ga, soproga;
V hiši je najlepši

Mir in zlata sloga.

Kajpak tudi Tine
Cilki vse dovoli,
Sprla se še nista,
Kar sta skup, nikoli.

NASPROTNIKI VOJAŠCINE
BODO DELALI

Predsednik Roosevelt je odredil, da oni možki, ki so podvrženi obvezni vojaški službi, pa radi verskih ali drugih razlogov, nočejo služiti v armadi, odslužijo eno leto dela pri kakem važnem vladnem projektu. Ravnatelj za izvajanje zakona za obvezno vojaško službo C. A. Dykstra je pooblaščen, da jim določi delo, ki pa bo vršeno pod civilno upravo.

DIPLOMATOVE
BELEŽKE

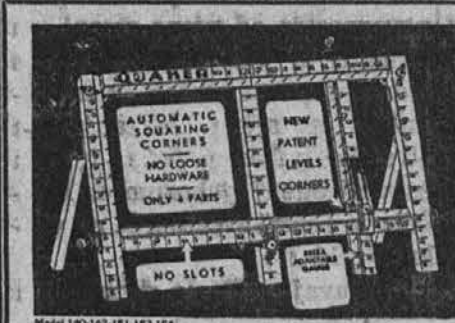
Tednik "Liberty" objavlja zapiske iz dnevnika William E. Dodd-a, nečavno umrlega ameriškega poslanika v Berlinu. katero čaka na Balkanu ...

Dnevnik vsebuje mnogo zanimivih podatkov iz mednarodne zakulisne diplomacije. V juliju 1935, ko se je Mussolini pripravil za napad na Abesinijo, je Dodd zabeležil v svoj dnevnik naslednje opazke:

"Govoril sem pol ure z zunanjim ministrom Neurathom ... Izjavil je, da smatra Mussolinijev načrt zelo neumnim, ampak da on mora iti v vojno, ker ne more ničesar ukreniti doma. Ako se ne spusti v vojno, je v nevarnosti. Ako pa prične vojno proti Abesiniji, ne more pridobiti skoro ničesar, in v slučaju poraza utegne biti celo strmoglavljen."

Par tednov kasneje je poslanik Dodd zabeležil:

"Oglasil sem se pri tajniku von Buellowu. Bil je popolnoma gotov, da Mussolini ne bo odnehal, da se bo Nemčija vzdržala vsake akcije, in da pritisk iz Washingtona za upoštevanje Briand-Kelloggovega pakta ne bo nič zalegel. Bilo mi je jasno, da Nemčija upa, da bodo Italijani šli v vojno in izgubili. To bo Nemčiji dalo priložnost, na riškega poslanika v Berlinu. katero čaka na Balkanu ..."

POSEBNO
za četrtek, petek in
soboto
CURTAIN
STRETCHERS

od \$1.39 do \$2.49
Nekaj nekoliko za-
prašenih po 79c

Kakor ta slika \$2.79

GRDINA HARDWARE
ELEKTRICNE POTREBSCINE

6127 St. Clair Ave. EN. 9559
Pazite na naš oglas v tem listu za POSEBNOSTI vsako drugo sredo.
NAPRODAJ—Rabljen Show Case, meri 26x36x68 ... \$9.00

NOVICA...

ki jo izveste bo gotovo zanimala tudi druge. Sporočite jo nam pismeno ali pa pokličite Henderson 5311 — Henderson 5312.

Lahko jo sporočite našim
zastopnikom — — —

JOHN RENKO
955 East 76th Street

JOHN STEBLAJ
1145 East 169 Street KENmore 4680W

JOHN PETERKA
1121 East 68 Street ENdicott 0653

V vsaki slovenski hiši
s tukaj rojeno odraslo mladino
bi morala biti knjiga

"From Many Lands"

Spisal LOUIS ADAMIC

Ta najnovejša knjiga našega slavnega rojaka je zbudila občo pozornost in odlično priznanje v ameriški javnosti.

"The New York Times" piše: "S to knjigo se je Louis Adamič lotil največjega problema, pred katerim stoji Amerika ... Problem, katerega je načel, je tisočkrat težji kot gradnja Boulder ali Grand Coulee jezga, in v svojih končnih zapletljajih je celo težji kot so dnevni problemi, katere rešuje predsednik Roosevelt ter oni, o katerih pravi Wendell Willkie, da se jih je voljan lotiti ..."

"The Philadelphia Inquirer" piše: "Redkokdaj je še Amerika čula tako prepričevalen argument za ideal edinstva — apel, ki bi zvenel tako čisto in resnično, kot nam ga nudi Louis Adamič v tej svoji najnovejši knjigi."

"The Cleveland Press" pravi: "Louis Adamič, avtor del kot 'The Native's Return' in 'My America', je napisal važno in misel izzivajočo knjigo pod imenom 'From Many Lands.'"

Naročila za knjigo "From Many Lands" sprejema uprava "Enakopravnosti," 6231 St. Clair Ave. Vse knjige, ki jih naročite pri nas, so lastnoročno podpisane od pisatelja L. Adamiča. Cena \$3.50; po pošti 10c več.

HAIR-BREADTH HARRY

KOLIKO STORITE ZA
CANKARJEV GLASNIK?

Če ste res napredni, pokažite to tudi z dejanjem. Cankarjev glasnik je napredna delavska kulturna revija za leposlovje in pouk. Priporočite svojemu prijatelju ali znancu, da si jo naroči. Za obstoj in napredek izobraževalnega časopisa je potrebno sodelovanje vseh, ki so za napredek!

Cankarjev glasnik potrebuje zastopnikov, posebno še izven Clevelanda. Priglasite se! Pišite upravnistvu, ki bo rade volje dalo vsa pojasnila. Naslov: 6411 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Naročilna nakaznica na Cankarjev
Glasnik

IME: _____
NASLOV: _____
Zastopnik: _____
Plačal \$ _____ c _____ Dne _____ 19 _____

V. J. KRIZANOVSKA

44

MOČ PRETEKLOSTI

Roman v treh delih

IVAN VOUK

"Bržkone vsled nezmerne življenja je zadela očeta Ambrozija kap in umrl je nagle smrti; v teku nekaj tednov sta umrla še dva svedoka. Kako je umrl moj bedni Lorenzo, ti je znano, a Josip je umrl za vročico. Jaz sem se umiril in sem skoraj pozabil o dvojnem zločinu proti dvema ženskama in z brezumno brezskrbnostjo sem užival ljubezen.

"V tem času sem prejel od Lukrecije nekaj pisem; prosila me je, naj napravim konec njenemu lažnemu položaju, zakaj oče in brat se kmalu vrne in bržkone privedeta s seboj ženo. Odgovoril sem ji, da je treba počakati tvojega povratka s Sicilije. Sumil sem, da se je Lukrecija ljubezen izpremenila v ljubosumje. Deček, ki je prinesel njeno pismo, je videl, kako sva z Giovanno odhajala na izprehod, in ji povedal, da živi v gradu lepa ženska.

"Nekega večera mi je Zeno ves bled in iz sebe sporočil, da je prišla Lukrecija v spremstvu sina svoje dojelje. Mislim, da je treslo vame. Ta ženska, ki mi je bila ravnodušna in ki sem jo skoraj sovražil, je prišla sem, da me spomni moje neumnosti, razodene resnice Giovannu in me spravi v sramoto. Še tega se mi je manjkalo! Vse je kipel v meni in hkratu mi je peklena misel šinila v glavo. Ukazal sem Zenu, naj jo skozi podzemeljski vhod pelje v rdečo sobo, a Karla v svojo, no tako, da tega nihče ne opazi.

"Našino svidenje v noči je bilo burno; vse je kipel v njej od ljubosumja, obsipala me je z očitani, da sem zavrgel njo, svojo zakonsko ženo, in da se vlačim za lepo deklico, svojo sorodnico. — Toda povedala bom signori, da ne bo imela nikoli pravice do tebe in da si oženjen. Sita sem tvoje dvojne igre: vrnem se k očetu in mu pokažem cerkev in duhovnika, ki naju je poročil.

"To je bil pravi potok očitani in prošnji; toda njene ogorčene, grozeče besede so izpremenile moj prejšnji hipni zamislek v trden sklep. Pri sami misli, da bi mogla ta ženska odkriti Giovannu resnico, mi je silila v glavo kri kakor ognjen vrelec. Toda pretvarjal sem se in jo tolažil z navidezno nežnostjo; končno se je umirila, legla in zaspala. Tedaj sem se prikradel k njej in jo ubil z bodalom. Dasiiravno je bil sunek smrtonosen, je vendar odprla oči, me prepoznala in vzkliknila s hripavim glasom: — Paolo... Morilec, izdajalec...! Bodi preklet! — in je umrla...

Paolo je umolknil in zaprl oči; očitno ga je spomin na ta zločin potrl. Jaz in svečenik sva bila kakor okamenela; nikakor si ne bi mogel misliti, da je moj sin zmožen umora.

"Preteklo je nekaj časa, koliko, ne morem povedati, ker od groze in obupa sem bil ves zmeden, predno je Paolo nadaljeval svojo izpoved. Izpuštil bom stranske podrobnosti in podajam glavne točke, ker mi je zelo težko pisati to povest.

"Samo to naj omenim, da je on po umoru nesrečne Lukrecije pozval Zena in z njegovo pomočjo je prenesel truplo v sobo, ki je bila zvezana s tajnim podzemljem. Tja sta vrgla truplo. V tisti nesrečni noči je še ena nedolžna žrtev sledila Lukreciji v strašno podzemlje. Zeno, ki je bil zelo udan svojemu gospodu in mlečnemu bratu, je umoril dečka Karla, da bi ta kaj ne izdal. In resnično, nič ni prišlo na

dan, tako skrbno sta odstranila vsako sled zločina. Zdaj se pričenjajo zadnji dogodki, ki so izvali grozno maščevanje pokornice, in potrdil se bom govoriti po možnosti s Paolovimi besedami, da bi pokazal njegovo duševno stanje.

— Lukrecijina smrt mi je vrnila prostost, nekaznovanost zločina je bila zagotovljena; toda od tistega dne sem izgubil mir in čudno ljubezen do Giovanne je ugasnila v meni nenadoma. Ničesar nisem več razumel v tem menjanju čustev in prejšnjo strast je zamenjalo skoraj sovražno razpoloženje. Bal sem se Giovanne, ko so me njene temne oči gledale z nekim zagonetnim izrazom; mučil me je strah pred nevarnostjo od njene strani in najrajši bi ji bil ubežal. Ko je videla, da sem hladen in ravnodušen za njena laskanja in strastno ljubezen, ji je v očeh zagorel ogenj ljubosumja. Dvomila je o moji zvestobi in mi večkrat rekla:

— Čuvaj se, Paolo, držim te in te ne izpustim nikoli. "Življenje v Montignosu mi je postalo neznosno. Pončji zlasti sem večkrat slišal smrtno hropenje Lukrecije in njen ubiti glas, ki je vpil:

"Morilec, maledetto! "Včasih pa je po sobi švignila njena krvava senca. Bilo mi je v veliko olajšavo, ko si me pozval v Ferraro, toda strašno me je pretresla vest o moji predstojajoči zaroki z Bianco, groza me je stresla pri misli, da postane mrtvič dvoženec. Ko sem zavrnil tvoj predlog, si mi očital Marietto in ustrašil sem se tvojega pravičnega ukora. Sram me je bilo, da bi ti priznal svojo novo neumnost, dasiravno nisem več ljubil Giovanne; nasprotno ona mi je vzbujala strah in skoraj zopnost, ker zveza s princesinjo je laskala mojemu častihlepu. Naglo sem si dokazal, da nima Giovanna nobenih dokazov o najini poroki. Kvečjemu bi me mogla obdolžiti, da sem jo zapeljal; končno sem razsodil, da se morem ločiti od nje in ko sem se umiril s temi mislimi, sem se zaročil z Bianco. Vendar pa se mi je zdelo potrebno, da se pogovorim z Giovanno pred poroko in popolnoma prekinem razmerje z njo.

"Zato sem te prosil, da me pusti v Montignoso, da prisostvujem poroki svojega prijatelja Riharda. Takt sem se odpravil v grad.

"Giovanna me je veselo in strastno prejela, toda ko je vi-

dela moja hladno ravnodušnost, se je užalila, ponosno je umolknila in postala hladna. Sklenil sem, da se pogovorim z njo zvečer, ker še v noči po najinem razgovoru sem nameraval oditi. Spremstvo in prtljago sem odposlal že zjutraj, a sam Zeno je imel odhajati z menoj.

"Giovanna ni prišla k večerji, izgovarjajoč se z glavobolom, jaz pa sem šel v svojo sobo in sklenil, da pojdem pozneje v njeno sobo, da bi nihče ničesar ne zapazil, kakor sem delal že poprej. V moje veliko začudenje mi je Zeno izročil od Giovanne pismo, ki mu ga je stisnila v roko. Na listu je bilo nekaj naglo popisanih besed: "Pridi v vrt k mali terasi. Moram takoj govoriti s teboj brez priči."

"Okrog polnoči sem šel v samotni vrt. Nedaleč od terase je sedela ona na klopi v položaju, ki je izražal obup. Držala se je za glavo. Ko sem se približal, je Giovanna vstala, toda ni napravila koraka proti meni, in ko sem stopil prav blizu nje, sem vkljub mraku videl, da je strašno razburjena, a v očeh se ji je bliskala jeza in ponos. Ni mi dala izpregovoriti, ampak me je vprašala s pridušenim glasom, v katerem sem čutil razburjenost:

— Ali je res, da se ženiš s princesinjo Bianco in si že nekaj tednov z njo zaročen?

— Res je. Od koga si to zvedela? — sem vprašal.

— Brat moje sobarice, Laure, se je danes vrnil iz Ferrare, kjer ne govore drugega kakor o tvoji zaroki. In ti mi potrjuješ to neverjetno vest? Kaj, ali misliš postati dvoženec, ali pa si prišel ob pamet in si pozabil, da si oženjen? Odgovori vendar, — je ježno zavpila.

— Ne eno, ne drugo, samo... jaz te ne ljubim več in hočem biti prost. Če me nisi pozvala, bi bil prišel sam k tebi in ti vse povedal. Torej bodi pametna, Giovanna, in ne delaj nepotrebnih škandalov. Ti nimaš nobenih dokazov o najini poroki, ki se je izvršila v mraku noči in ki ni nikjer zapisana. Vse priče so umrle in najine zveze ni več. Kaj pa hočeš človeku, ki te ne ljubi, saj bi mu bila samo v breme in oviro. Ti si tako lepa, da boš lahko našla moža, ki ti odpusti mladostni prestop.

"Poslušala je, kakor da je vanjo tresčilo, potem pa je nenadoma pridušeno zavpila in stisnila roke na srce.

— Meni? Meni se predrneš predložiti kaj takega? Če se ne

bojiš prelomiti prisege, ki si mi jo dal pred oltarjem, te opozarjam, da sta živi še dve priči najine zveze: Bog in tvoja viteška čast... če jo imaš še. Jaz sem tvoja zakonska žena in nihče mi ne more odvzeti moje pravice! — Takšen odpor me je začel jeziti.

— Ti si ženska, ki je ne ljubim, in ki se mi nesramno vsiljuje. Dokazati moreš samo to, da si bila moja ljubica. Le vpij o tem, če hočeš, a vsakdo bo sklepal, da bi hotela na ta način postati grofica Di Montignoso.

"Tako sem bil razsrjen, da sem jo namenoma žalil, obrnil sem se in šel proti gradu; kakor strela je bila pri meni in me prišla za roko. Tudi ona se ni mogla obvladati.

— Paolo, ne misli, da me boš zavrgel kakor obnošeno rokavico, in ne predrži se oženiti se z drugo, tudi če bi bila kraljica. Ta zločin bi jaz znala preprečiti. Vse bom povedala stricu Rihardu in on mi bo verjel, potem pa se vržem k nogam kneginji in te razvpim za zločinca, krivo-prisežnika! Tebe in tvoje slavno ime osramotim!

"Pri tej grožnji mi je šinila kri v glavo in s silo sem jo odpahnil od sebe; ko se me je opri-

jela in me obsipavala z žalitvami in grožnjami, nisem več vedel, kaj delam. Vrgel sem jo na tla, in da bi jo prisilil k molčanju, sem jo prijel za grlo.

— Paolo! Maledetto! — je vzkliknila vsa zasopla in obvisela na mojih rokah.

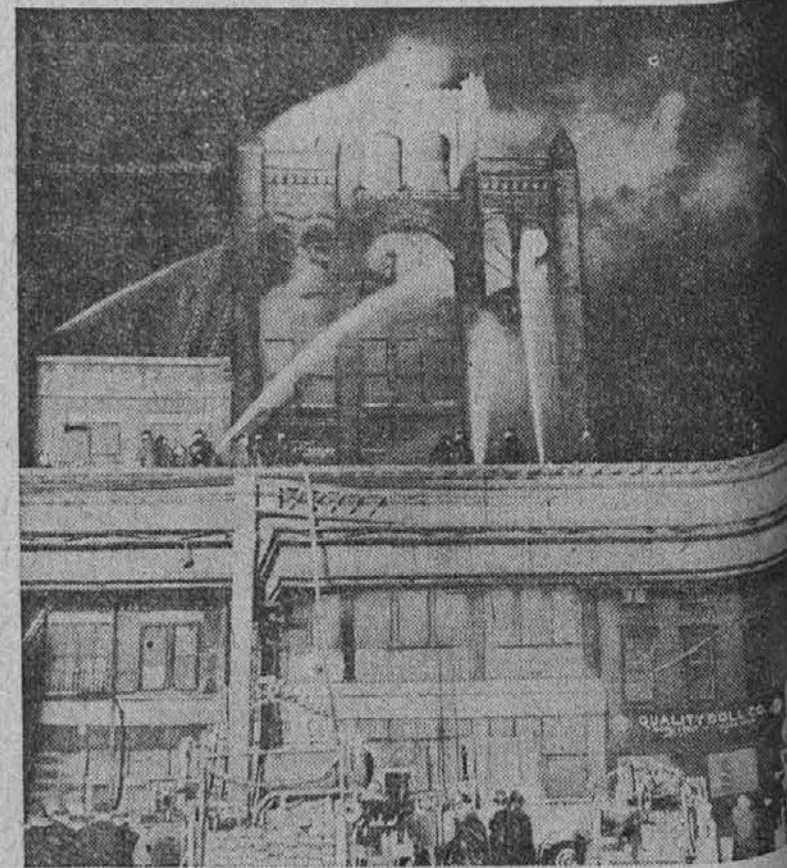
"Mislim, da sem jo umoril, in takoj sem se zavedel.

— Kaj sedaj? sem se vprašal z grozo.

"Nisem se dolgo pomisljal, dvignil sem Giovanno, misleč da je mrtva, stekel sem k vrhu nadjamo in jo vrgel v dolino. Iz previdnosti sem ji strgal z vratu

(Dare sledi.)

Ogenj v New Yorku

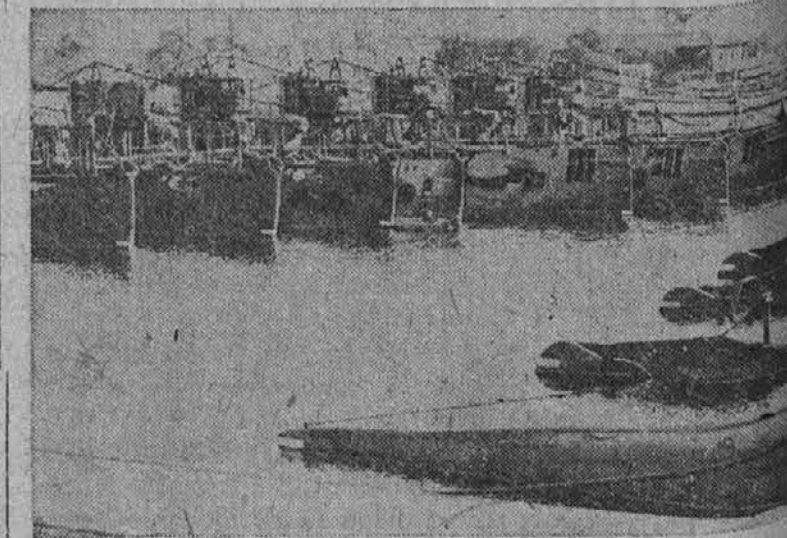
Na sliki je neko postopje na Broadwayju v Brooklynu, ki je divjal nedavno požar.

Polkovnik Lindbergh v senatu

Polkovnik Lindbergh je nedavno nastopil pred senatom v Washingtonu, pred katerim je izjavil, da je ameriška pomoč Angliji zmanjšana, ker Anglija ne bo mogla poraziti Nemcev.

Zastarele podmornice

Na sliki vidimo zastarele podmornice iz svetovne vojne sidrane v pristanišču v Philadelphiji. Te podmornice bodo rabili za čuvanje vhodov v domača pristanišča.

Ameriški smučarji

Na sliki vidimo prisor s smučanja na Lake Placid v New Yorku. V okviru in krogu so najboljši smučarji.

Naznanilo in zahvala

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je kruta smrt utrgala nit življenja ter je za vedno zatisnila svoje blage oči naša ljubljena soproga in skrbna dobra mati

MARY OPALEK

(rojena Hauptman)

Umrta je dne 22. januarja, 1941. Pogreb blagopokojne se je vršil dne 25. januarja iz Joseph Zeletovih prostorov na Highland Park pokopališče, kjer smo izročili njeno truplo v naročje materi zemlji.

Pokojnica je bila doma iz št. Vida pri Stični na Dolenjskem. V dolžnost si štejemo, da se iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence h krsti drage soproge in matere.

Dalje hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo pri pogrebu. Hvala tudi onim, ki so se prišli posloviti od pokojne, ko je ležala na mrtvaškemu odru kakor tudi vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji zemeljski poti.

Zahvalo izrekamo članom društva V boj št. 53 SNPJ, ki so nosili krsto. Zahvalo naj sprejme Mr. Frank Barbič za poslovljni govor od odprtemu grobu.

Hvala Joseph Zele in sinovi za vzorno urejen pogreb in najboljšo vsestransko poslugo.

Odšla si ljubljena soproga in mati tja odkoder ni povratka. Solze so v naših očeh in bolest v naših srcih, vsaj smo Te vsi ljubili. Spominjati se Te bom vedno z ljubeznijo in hvaležnostjo v naših srcih za vedno. Počivaj v miru in rahla naj Ti bo ameriška zemlja!

Zalujoči ostali:

MARTIN, soprog
MARTIN in FRANK, sinova
V stari domovini zapušča zalujočo mater in sestro.

Cleveland, Ohio, 19. februarja, 1941.

Preiskušena zdravila proti glavobolu

Hank's Headache
Tabs

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojati živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50c

MANDEL DRUG

SLOVENSKA LEKARNA

15702 Waterloo Rd.

Pošiljamo po pošti

SEZNAJITE JAVNOST
Z VAŠO TRGOVINO
POTOM...

'Enakopravnosti'